

Antidogma - Transzatlanti piac, avagy Európa elrablása

2013 május 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

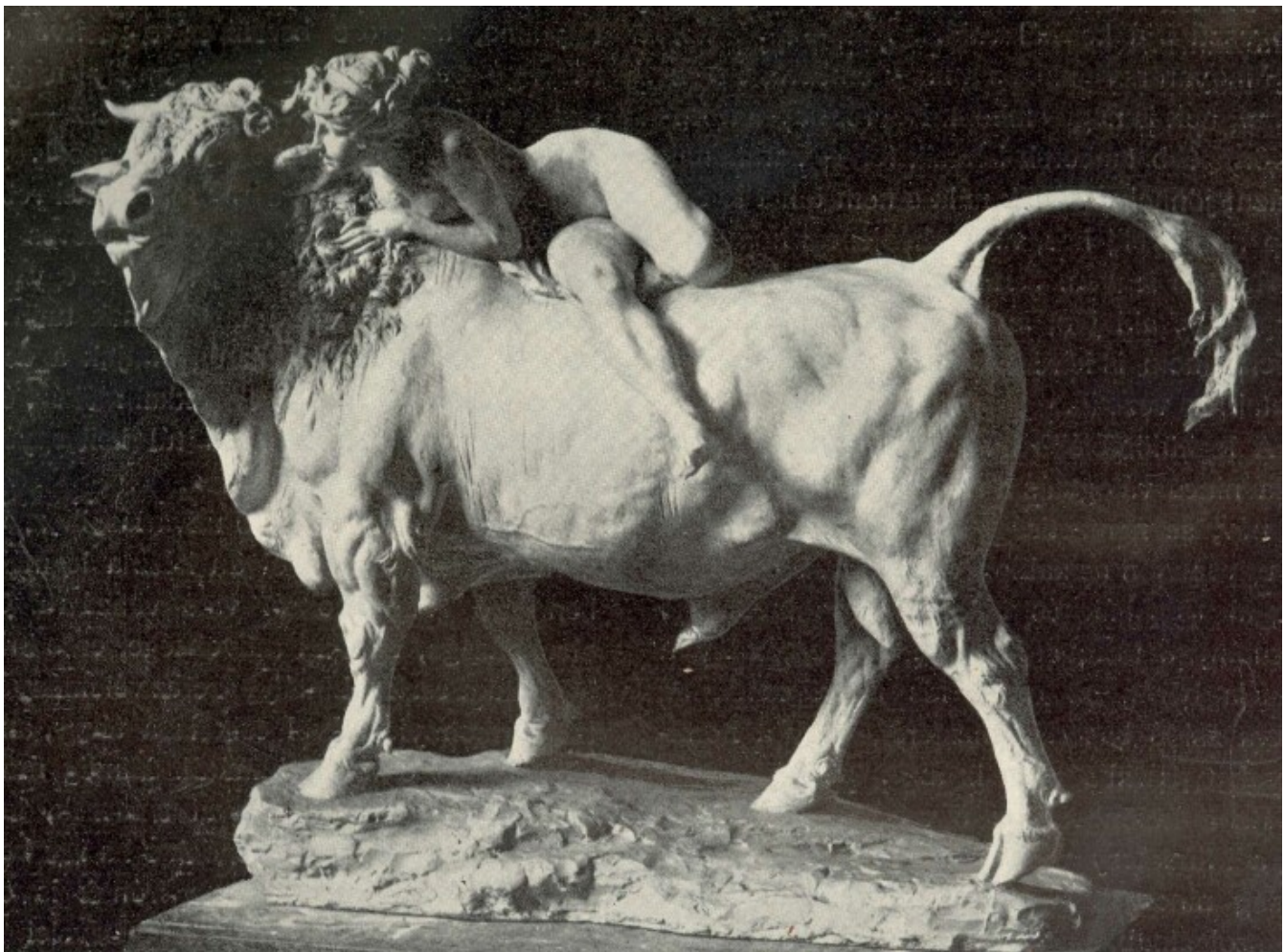
Még nincs értékelve

Mérték

Alig egy éve még a transzatlanti piac lehetőségének pusztán említése is automatikusan az összeesküvés-elmélet groteszk vádját vonta bárcikre, aki egy ilyen állítást megkockáztatott, mint általában, ha valaki a f?sodratú média által terjesztett világgéppel összeegyeztethetetlen véleményt képvisel.

Hivatalosan ugyanis az Európai Uniót éppen azért hozták létre, hogy az Egyesült Államok ellensúlya legyen. Igencsak illetlen dolog tehát megállapítani, ráadásul hivatalos dokumentumok alapján, hogy az „európai építkezés” valójában az EU és az USA fúziójában fog végződni.

Ha a hivatalos szövegekre utalunk, akkor a transzatlanti piac létrehozásának első szakaszát az Európai Gazdasági Közösség (az EU elődje) és az Egyesült Államok által 1990. november 22-én kiadott Transzatlanti Nyilatkozat jelenti, amely megteremtette a két entitás közötti „párbeszéd” intézményes kereteit. Ettől kezdve minden évben EU-USA csúcstalálkozót szerveztek, két évenként pedig miniszteriális szintű találkozókra került sor. 1995-ben elfogadták az Új Transzatlanti Agendát, amely akciótervet és közös célokat fogalmazott meg, mint a béke előmozdítása vagy a világkereskedelem kiterjesztése. Az 1998. május 18-i csúcson született döntés a két zóna közötti együttműködés fokozásáról a transzatlanti gazdasági partnerség révén, amely teljesen világosan a szabad kereskedelem bővítését célozza.

A 2007. április 30-i EU-USA csúcstalálkozón Washingtonban a két fél egy új gazdasági partnerségre kötött megállapodást az amerikai és európai jogi normák harmonizálása végett, amelynek feladatát az akkor létrehozott Transzatlanti Gazdasági Tanácsra (TEC) bízta. Végül pedig 2009. március 9-én az Európai Parlament „csont nélkül” megszavazta a transzatlanti piac létrehozására vonatkozó előterjesztést, amelynek 45. pontjában „haladéktalanul felszólítja a partnereket, hogy használják fel a TEC teljes potenciálját a gazdasági integráció jelenlegi akadályainak elhárítása és az egységes transzatlanti piac 2015-ig történő megvalósításához”. Nemrég az EU kereskedelmi biztos, a belga Karel de Gucht azon lelkendezett, hogy akár már 2014 közepére realizálódhat a terv.

Fokozatosan, rafináltan és szép csöndesen, nehogy fellármázzák az esetlegesen csökönnyösködő népeket, eljutottunk egy kiszámíthatatlan következményekkel járó, gigászi monstrum létrehozásáig. A „fait accompli” elé állított nemzetek, mint mindig, amikor a világkormány előmozdításáról van szó, szóhoz sem jutottak. Helyettük ismét csak a globalista oligarchia döntött – washingtoni és brüsszeli csinovnyikjain keresztül.

Az évek során gyakorlatilag egyetlen újságíró, szakértő vagy vezető politikus sem kondította meg a vészharangot

a transzatlanti piac kapcsán, még azok sem, akik hivatalosan ellenséges érzületet tanúsítanak az EU-val és a NATO-val szemben. A jelenlegi elitek történelmileg példátlan szintet elér? silányságát és gyávaságát tekintve, ez nem is igazán meglep?. Csak két oka lehet az ebben a kérdésben általuk tanúsított fülsüketít? csöndnek: a tudatlanság vagy a parancsszó. Mindenki szabadon dönthet az adekvát válaszról, szabadsága jóformán úgylis csak erre maradt.

Néhány hónapja azonban, úgy t?nik, zöld fényt kaptak a médiumok, és elkezdtek beszélni a transzatlanti piacról. Logikus, hiszen már túl kés?: a folyamat lassan a végéhez ér, és többé nem lehet ellene tenni semmit. Legfeljebb a kalapukat emelhetjük meg a b?vészmutatvány el?tt. Politikai prostituáltak már túl sok éve árulják nekünk (önmagukkal együtt) az Európai Uniót, mint az amerikai szupremácia egyedüli ellensúlyát. Érdekes érv. Mert végül is mire alapozták? Mi kelthette volna azt az illúziót, hogy az Európai Unió rivalizálhat az Egyesült Államokkal? Netán a fogyasztási cikkek, az erkölcsök, a tévém?sorok, a mozifilmek, az európai kultúra amerikanizálódása? Esetleg csaknem egész Európa amerikai katonai megszállása? Európa pénzügyi gyarmatosítása a t?kék szabad áramlásán keresztül, amelyet az uniós szerz?dések kényszerítettek ki, és amely a nyugat-európai t?zsdék angolszász nyugdíjalapok és hedge fundok általi megszállásában nyilvánul meg? A katonai vazallusszerep „önként és dalolva” történ? elfogadása Koszovóban, Irakban, Afganisztánban, Líbiában, Szíriában?

Ahelyett, hogy az Egyesült Államokkal való szembenállás hordozója lenne, az európai jog lehet?vé tette az el?bbi számára, hogy a t?kék szabad áramlása, a szabad kereskedelem, az adósság monetizációjának tilalma, a „terrorizmus elleni háború” instrumentalizálása és általában az európai szuverenitások korlátozása révén szorosabban a markában tartsa Európát, mint a történelem folyamán bármikor. Idiótának vagy újszülöttnek kell lenni ahhoz, hogy valaki azt hihesse, az Európai Unió bármiben is kihívást jelent az Egyesült Államok számára, pedig az európai áruló elitek ezzel a maszlaggal adagolták be az európai egység gondolat és a velejáró bürokratikus hercehurca keser? piruláját.

Végül is mi másra lehetne számítani? Elég csak az európai országok jelenlegi lerobbant állapotára és az USA-val szembeni kisebbségi érzésekre gondolni. Az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok kapcsolatában alapvet? változás történt, mivel mára az el?bbi lett az utóbbi gyarmata, és ráadásul mazochista élvezetet talál benne: valójában az EU beépített ellensége, ami egyáltalán nem okoz neki lelki komplexust, hiszen gyakorlatilag az egész történelme során a kontinens ellenében pozicionálta önmagát. Németországot a második világháború után megszállta az USA, és mindmáig félgyarmati sorban tartja. Franciaország, amely egykor dönt? segítséget nyújtott az amerikai angol gyarmatok függetlenségének kivívásához, Nicolas Sarkozy atlantista-cionista rezsimje alatt vált az USA vazallusává. Olaszország egyfajta esztétikus-erotikus vonzalomból már régóta behódolt az USA-nak. Lengyelország történelmi okok miatt szívesebben lenne az USA, mintsem az EU tagállama, Románia pedig olyan messzire ment a szervilizmus útján, hogy szerz?dések börtönként szolgál az USA számára dzsihadisták fogva tartásához.

Ezekkel építeni Európa-er?döt? Sokkal inkább a transzatlanti piac juhakolja való nekik, Samu bácsival, mint birkapásztorral.

MD 2013. V. 15. - Gazdag István

www.antidogma.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló